

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 4Csp/36/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1624201568
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Pastirčík
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2025:1624201568.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudcom Mgr. Jánom Pastirčíkom v spore žalobkyne: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozska 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpenej: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozska 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. D. XX/XX, E. F., o zaplatenie 398,62 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietá.

Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 13.6.2024 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 398,62 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 394,66 € od 27.4.2023 do zaplatenia.

2. V žalobe uviedla, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 1.3.2024 medzi postupcom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713 a žalobkyňou, postúpil postupca žalobkyňi pohľadávku voči žalovanému. V tejto súvislosti uviedla, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 15.6.2022 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov a podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú uvedené v zmluve. Žalovaný i napriek opakovaným výzvam postupcu, ktorý ho v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozorňoval na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k 26.4.2023 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobkyne predstavovala ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru sumu vo výške 398,62 €, pričom pozostávala z neuhradenej istiny úveru vo výške 394,66 € a z neuhradeného poistenia splátok vo výške 3,96 €. Žalovaný v období po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru do podania žaloby nevykonal žiadne úhrady. Žalovaná suma predstavuje 398,62 €, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru 394,66 € a z neuhradeného poistenia splátok

vo výške 3,96 €. Žalobkyňa si okrem toho uplatňovala aj úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 394,66 € od 27.4.2023 do zaplatenia.

3. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

4. V predmetnej veci súd nariadil pojednávanie na 29.10.2025, na ktoré predvolal strany sporu. Na pojednávanie sa však nikto nedostavil. Žalovanému bolo predvolanie doručené dňa 7.10.2025 s použitím fikcie doručenia. Svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil. Žalobkyni bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 22.9.2025. Táto v podaní doručenom súdu dňa 23.10.2025 uviedla, že navrhuje, aby súd podanej žalobe vyhovel v celom rozsahu, pričom v záujme možno čo najhospodárnejšieho a najefektívnejšieho riešenia vecí súhlasí s takýmto rozhodnutím vo veci samej aj bez svojej účasti a účasti jej právnej zástupkyne na súdnom pojednávaní. V prípade, ak súd nepovažuje uplatnený nárok za preukázaný v celom rozsahu, resp. požaduje na preukázanie uplatneného nároku a tvrdených skutočností ďalšie dôkazy, prípadne objasnenie doterajších tvrdení, potom žiada súd o vyzvanie na preukázanie uvedených skutočností a vzhľadom k vyššie uvedenému aj o odročenie pojednávania, nakoľko doposiaľ nemala vedomosť o prípadnom vnímaní akýchkoľvek skutočností ako sporných zo strany súdu. Súd e-mailom zo dňa 28.10.2025 oznámil právnej zástupkyňi žalobkyne, že uvedenú žiadosť o odročenie pojednávania neakceptuje, nakoľko žalobkyňou uvádzaný dôvod odročenia pojednávania nepredstavuje dôležitý dôvod pre jeho odročenie podľa § 183 ods. 1 C.s.p. V zmysle uvedeného ustanovenia na návrh strany môže byť pojednávanie odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. O takýto prípad tu ale zjavne nešlo, keďže žalobkyňa neuviedla žiaden dôvod, pre ktorý by sa buď ona alebo jej právny zástupca nemohli pojednávania zúčastniť. Zo žiadneho ustanovenia C.s.p. nevyplýva povinnosť súdu informovať pred pojednávaním žalobkyňu, či považuje ňou uplatnený nárok za preukázaný alebo nie, či dokonca ju písomne vyzývať na predloženie dôkazov na preukázanie jej skutkových tvrdení. Takýmto nesprávnym postupom by súd procesne zvýhodnil žalobkyňu, čím by porušil princíp rovnosti strán vyplývajúci z čl. 6 základných princípov C.s.p. Dokonca aj na pojednávaní je súd v zmysle § 181 ods. 2 C.s.p. povinný len uviesť, ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné, ktoré za nesporné, ako aj to, ktoré dôkazy vykoná alebo nevykoná, nie však už to, ktoré skutkové tvrdenia považuje za preukázané a ktoré nie. Riadnym doručením predvolania na pojednávanie mala žalobkyňa vytvorenú procesnú možnosť zúčastniť sa pojednávania buď osobne alebo prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, túto možnosť sa však rozhodla nevyužiť, keďže sa na pojednávanie nedostavila ani žalobkyňa a ani jej právna zástupkyňa. Vychádzajúc z uvedeného súd podľa § 180 druhej vety C.s.p. rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti strán sporu, pojednávanie otvoril, vec prejednal a rozhodol.

5. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise a zistil tento skutkový stav:

6. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní služieb, ktorá bola uzavretá dňa 15.6.2022 medzi BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísanej v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúcej prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočky zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713 (ďalej len „banka“) ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, súd zistil, že v časti 1. zmluvy označenej ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“, banka poskytla žalovanému úver vo výške 500,54 € s úrokovou sadzbou 0 % ročne, ktorý mal žalovaný splatiť v 20 mesačných splátkach po 25,03 € (s poistením 26,35 €), keď prvá mesačná splátka bola splatná 15.7.2022, ostatné v 15. deň v mesiaci a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 15.2.2024. RPMN úveru bola 0 %, výška odplaty 0 % a celková čiastka k zaplateniu 500,60 €. V časti 3. bode 3.1 zmluvy sa dohodlo, že v prípade, ak klient nespláca poskytnutý úver riadne a včas, je banka (okrem iného) oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať jeho splatenie vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú banka určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

7. Z priloženého výpisu z predmetného úverového prípadu žalovaného (z platobnej histórie) vyplýva, že žalovaný čerpal peňažné prostriedky vo výške 500,54 € dňa 7.7.2022. Žalovaný do 25.4.2023 uhradil na mesačné splátky vo výške 26,35 € dokopy sumu 131,80 €, čiže splátky splatné 15.7.2022, 15.8.2022, 15.9.2022, 15.10.2022, 15.11.2022 a do omeškania sa dostal so splátkou splatnou 15.12.2022, z ktorej uhradil len 0,05 €.

8. V liste zo dňa 1.3.2023, označenom ako „Výzva na zaplatenie dlžnej čiastky úveru“, banka oznamovala žalovanému, že aj napriek opakovaným výzvam na úhradu omeškaných splátok jeho úver č. XXXXXXXXXXXXXXXX nie je riadne a včas splácaný. V zmysle vyššie uvedeného eviduje k 1.3.2023 na predmetnom úvere výšku dlžnej čiastky 70,65 € (vrátane príslušenstva). Upozorňovala žalovaného na skutočnosť, že pokiaľ nedôjde k okamžitej úhrade omeškaných mesačných splátok, bude požadovať splatenie celej nesplatennej časti úveru vrátane príslušenstva. Z pripojeného podacieho hárku vyplýva, že uvedený list adresovaný žalovanému bol odoslaný na poštovú prepravu dňa 6.3.2023.

9. Banka listom zo dňa 27.4.2023, označeným ako “Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX predžalobná výzva“, oznámila žalovanému, že vzhľadom na to, že poskytnutý úver nespĺcal riadne a včas, a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle uzatvorenej úverovej zmluvy. Ku dňu 26.4.2023 sa stal záväzok splatný v celom rozsahu. Zároveň vyzvala žalovaného, aby uhradil svoj dlh vo výške 398,62 €, pozostávajúci z úverovej istiny 394,66 €, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 3,96 € na jej bankový účet. Z priloženej obálky od predmetnej zásielky adresovanej žalovanému vyplýva, že táto bola dňa 25.5.2023 poštou banke vrátená ako neprevzatá v odbernej lehote.

10. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok z nespĺcaných úverov uzavretej dňa 1.3.2024 medzi bankou ako postupcom a žalobkyňou ako postupníkom, v spojení s prílohou k tejto zmluve, súd zistil, že predmetom postúpenia bola aj pohľadávka, ktorej zaplatenia sa žalobkyňa domáha voči žalovanému v tomto konaní.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

13. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 30.6.2024), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 30.6.2024), dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.10.2024), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

20. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

21. Podľa § 1 ods. 2 prvej vety zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

22. Podľa § 1 ods. 3 písm. i/ ZoSÚ, spotrebiteľským úverom nie sú: úver bez úroku a bez ďalších poplatkov.

23. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

24. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

25. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi bankou ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 15.6.2022 uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere a Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcová zmluva o poskytovaní služieb. Predmetom tohto konania je však len nárok voči žalovanému vyplývajúci z časti 1. tejto zmluvy, označenej ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“, na základe ktorej banka poskytla žalovanému peňažné prostriedky vo výške 500,54 € s úrokovou sadzbou 0 % ročne, pri odplate 0 % ročne a RPMN 0 %, pričom žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v 20 pravidelných mesačných splátkach vo výške 25,03 € (s poisťným 26,35 €). Vychádzajúc z uvedeného je zrejmé, že hoci predmetná zmluva je označená ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“, v skutočnosti sa o spotrebiteľský úver nejedná, nakoľko v zmysle § 1 ods. 3 písm. i/ ZoSÚ spotrebiteľským úverom nie je úver poskytnutý bez úroku a bez poplatkov. Taktiež nemôže ísť o úverovú zmluvu v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, keďže jej podstatnou náležitosťou je nielen vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov, ale aj zaplatenie úrokov zo strany dlžníka. Súd preto predmetnú zmluvu posúdil ako zmluvu o pôžičke v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka, keďže túto možno uzavrieť aj bez toho, aby bol dlžník povinný veriteľovi zaplatiť úroky. Nepochybne sa však jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko banka pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda vystupovala v pozícii dodávateľa (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka) a žalovaný mal postavenie spotrebiteľa (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka), keďže pri plnení a uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne. Vo všeobecnosti platí, že pod vecnou legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého je určitá osoba subjektom práva alebo povinnosti, ktoré sú predmetom konania. Pre posúdenie, kto je v spore

vecne legitimovaný je rozhodujúce výlučne právo hmotné. V prípade dvojstranných právnych vzťahov, v ktorých strany stoja navzájom v spore, sa rozlišuje vecná legitimácia aktívna (na strane žalobcu) alebo pasívna (na strane žalovaného). Z hľadiska vecnej legitimácie je teda podstatné, že ten, kto žaluje, je aj v skutočnosti podľa hmotného práva nositeľom oprávnenia, o ktoré v konaní ide (aktívna vecná legitimácia), resp. ten, kto je žalovaný, je aj reálne nositeľom povinnosti, ktorá je predmetom konania. Nedostatok vecnej legitimácie znamená, že ten, kto tvrdí svoje hmotnoprávne oprávnenie, alebo o kom sa tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, v skutočnosti toto oprávnenie nemá, alebo nie je nositeľom tvrdenej povinnosti, o ktorú v konaní ide.

27. Žalobkyňa svoju aktívnu vecnú legitimáciu v tomto spore vyvodzuje zo Zmluvy o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov zo dňa 1.3.2024 uzavretej medzi bankou ako postupcom a žalobkyňou ako postupníkom, v spojení s prílohou k tejto zmluve, na základe čoho malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému, ktorá je predmetom tohto konania, na žalobkyňu.

28. Postúpenie pohľadávky je upravené v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. So zreteľom na to, že veriteľom pohľadávky v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok bola banka, na platné postúpenie pohľadávky na žalobkyňu bolo taktiež nevyhnutné splnenie zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky vyplývajúcich z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd v tejto spojitosti poukazuje na judikát R 60/2018, z ktorého právnej vety vyplýva, že postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon. V odôvodnení tohto rozhodnutia dovolací súd zdôraznil, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi.

29. Súd na tomto mieste poukazuje taktiež na právnu vetu judikátu R 6/2022, v ktorej sa uvádza: „V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitimáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.“ Krajský súd v Bratislave v rozsudku z 29.11.2022 sp. zn. 3Co/84/2021 vychádzajúc z uvedenej právnej vety skonštatoval, že postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je povinný nielen tvrdiť, ale i preukázať, že pred postúpením bola predmetná pohľadávka splatná, že banka dlžníka písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient i napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 kalendárnych dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nepreukázanie aktívnej vecnej legitimácie postupníka, a to i v prípade, keď sa spotrebiteľ svojich práv v konaní výslovne nedovoľáva, nakoľko v takom prípade sa ustanovenie § 151 ods. 1 C.s.p. o nespornosti nepopretých skutkových tvrdení neuplatní. Samotná pasivita žalovanej strany v tomto smere preto nemôže viesť k aplikácii ustanovenia § 151 ods. 1 a 2 C.s.p. a zakladať povinnosť súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok (k tomu aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 246/2019).

30. Zo zreteľom na uvedené, súd skúmal, či v danom prípade boli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky ustanovené § 92 ods. 8 zákona o bankách. V zmysle uvedeného ustanovenia môže byť banková pohľadávka (alebo jej časť) postúpená, ak je (1) splatná, a to (2) až po predchádzajúcej písomnej výzve a kumulatívne ak je splnené (3) následné omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

31. V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, akým je aj ten v prejednávanej veci, zákonodarca v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zaviedol pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že uplynuli 3 mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a že upozornil dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh (k tomu porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2024 sp. zn. 5Cdo/2/2023).

32. Najvyšší súd Slovenskej republiky v ďalšom uznesení z 26.6.2024 sp. zn. 5Cdo/197/2022 uviedol, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný právny úkon zosplatnenia

je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej lehoty, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, že zaplatením akej sumy zabráni zosplateniu úveru.

33. K právnym názorom uvedeným vo vyššie spomenutých rozhodnutiach sa Najvyšší súd prihlásil aj vo svojom neskoršom uznesení zo dňa 25.9.2024 sp. zn. 6Cdo/15/2023.

34. Súd v tejto súvislosti napokon poukazuje na judikát R 34/2025, ktorého prvá právna veta znie: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).“

35. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný poskytnutú pôžičku riadne nesplácal a do omeškania sa dostal so splátkou splatnou 15.12.2022. Banka v liste zo dňa 1.3.2023 oznámila žalovanému, že aj napriek opakovaným výzvam na úhradu omeškaných splátok predmetný úver nie je riadne a včas splácaný. V zmysle vyššie uvedeného eviduje k 1.3.2023 na predmetnom úvere výšku dlžnej čiastky 70,65 € (vrátane príslušenstva). Upozornila žalovaného na skutočnosť, že pokiaľ nedôjde k okamžitej úhrade omeškaných mesačných splátok, bude požadovať splatenie celej nesplatennej časti úveru vrátane príslušenstva. Z uvedeného je zrejmé, že banka v spomínanom liste žalovanému iba oznámila dlžnú sumu a upozornila ho na možnosť zosplatenia pôžičky, neuviedla však konkrétnu splátku, pre ktorú môže jednorazovo a predčasne zosplatiť pôžičku, teda ktorú splátku považuje v tomto smere za rozhodnú (či splátku splatnú 15.12.2022, 15.1.2023 alebo 15.2.2023). Bez uvedenia splátky, pre ktorú pôvodná žalobkyňa mienila dlh zosplatiť v upozornení podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nie je predmetné upozornenie ako právny úkon dostatočne určité, a preto je absolútne neplatné podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Následne banka listom zo dňa 27.4.2023 oznámila žalovanému, že vzhľadom na to, že poskytnutý úver nesplácal riadne a včas, a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle uzatvorenej úverovej zmluvy a že záväzok sa stal dňa 26.4.2023 splatný v celom rozsahu. Zároveň vyzvala žalovaného, aby uhradil svoj dlh vo výške 398,62 €. Ani v tomto zosplatení teda nešpecifikovala konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatiť pôžičku, z ktorého dôvodu je treba aj tento jej právny úkon považovať za neurčitý a teda absolútne neplatný podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

36. Na základe vyššie uvedeného možno konštatovať, že k platnému zosplateniu predmetnej pôžičky nedošlo, v dôsledku čoho sa nesplatená časť pôžičky stala v celom rozsahu splatnou až dňa 15.2.2024, kedy nastala konečná splatnosť pôžičky. Žalobkyňa však bola povinná v konaní taktiež preukázať, že banka žalovaného v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a tento i napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 kalendárnych dní pred postúpením pohľadávky. Žalobkyňa však v konaní ničím nepreukázala, že pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 1.3.2024 písomne vyzvala žalovaného na úhradu tejto pohľadávky.

37. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok veľkého senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.7.2025 sp. zn. 1VCdo/4/2025, ktorý bol zverejnený ako judikát R 38/2025 a ktorého právna veta znie: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt osobitnú výzvu banky klientovi, že je v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku, pričom touto výzvou nie je (nemôže byť) výzva banky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ani oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný.“ V odôvodnení rozhodnutia veľký senát okrem iného uviedol, že takýto výklad je podľa neho súladný s princípom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských veciach (ktorý vychádza z požiadavky korektných spotrebiteľských zmlúv voči spotrebiteľom, zo zákazu zneužívania dominantného postavenia dodávateľa a zákazu používania zmluvných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán) a tiež zodpovedá základnému výkladovému pravidlu zakotvenému v spotrebiteľskom práve v § 54 Občianskeho zákonníka. Možno k nemu dospieť tak gramatickým (jazykovým) ako aj systematickým výkladom ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách a tiež so zreteľom na zmysel právnej normy. Predmetné ustanovenie poskytuje ochranu klientom banky (a teda aj spotrebiteľom). Jeho cieľom a účelom je umožniť klientovi, aby po

upozornení na právo veriteľa postúpiť pohľadávku na iný, hoci aj nebankový subjekt (nepodliehajúci dozoru NBS, čo nemusí byť v záujme spotrebiteľa), mal možnosť tomuto postupu účinne zabrániť tým, že vo výzve vyčíslenú výšku pohľadávky dodatočne uhradí (viď úmysel zákonodarcu vyjadrený v dôvodovej správe k zákonu o bankách). Ešte predtým ako sa banka rozhodne vzniknutú pohľadávku postúpiť, musí nevyhnutne v prvom rade realizovať kroky predpokladané v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda musí predovšetkým platne zosplatiť svoju pohľadávku a až následne môže realizovať kroky k jej postúpeniu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Prvým zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky je teda existencia splatnej pohľadávky alebo jej časti, čo tiež predpokladá výzvu „meškajúcemu“ spotrebiteľovi, avšak povahou a účelom odlišnú, než akú má na mysli ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravuje za akých podmienok môže banka žiadať o zaplatenie celej pohľadávky; ide o kumulatívne podmienky, a to nesplácanie úveru po dobu troch mesiacov a upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Naproti tomu ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách má postavenie lex specialis k § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže sprísňuje všeobecné podmienky ustanovené v Občianskom zákonníku požadované pre platnosť postúpenia pohľadávky. Zákonodarca prostredníctvom stanovenia prísnejších podmienok pre postúpenie pohľadávky chráni klienta pred tým, aby ním poskytnuté informácie týkajúce sa jeho osoby a pomerov neboli postupované bez žiadnych zákonných obmedzení a preto pred samotným postúpením stanovil povinnosť banky spotrebiteľa/dlžníka o tomto zámere informovať. Ak by zákonodarca zamýšľal spojenie povinností banky do jedného právneho úkonu, tak by to explicitne uviedol v zákone alebo by jednotlivé ustanovenia prepojil odkazom.

38. Vychádzajúc zo záverov vyplývajúcich z citovaného judikátu R 38/2025 je zjavné, že v okolnostiach prejednávanej veci za písomnú výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX predžalobná výzva“, vyhotovené bankou dňa 27.4.2023 a doručené žalovanému najneskôr dňa 25.5.2023, a to ani len vo vzťahu k v tom čase už splatným, ale neuhradeným mesačným splátkam pôžičky.

39. Keďže žalobkyňa v konaní nepreukázala existenciu písomnej výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, možno konštatovať, že neboli splnené všetky zákonné podmienky vyplývajúce z uvedeného ustanovenia pre postúpenie predmetnej pohľadávky na žalobkyňu, čo predstavuje dôvod neplatnosti tohto postúpenia v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na neplatnosť postúpenia predmetnej pohľadávky nie je daná ani aktívna vecná legitímácia žalobkyne v tejto veci. Súd preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

40. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. Žalovaný síce mal v konaní plný úspech, keďže žaloba bola zamietnutá, súd mu však nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni nepriznal, pretože mu v konaní žiadne trovy nevznikli (viď R 72/2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,
b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálné príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).